

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 : L
84:1 - 86**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Mårnäs.

Tack för brevet. Gåy kan nog tro, att det är
svårt att komma i gång med skrivningen, det brukar
vara så, sedan man visat sitt opus första gången,
men sedan går det nog. Det är alldeles rätt,
att det är Persin, som är tragisk, ju allvarigare
du kan göra komplikation för honom ju bättre. Glöm
du tänkt på att detta också är en Hohenzollernfamilj
nu liksom vår nuvarande drottning. Tänk vad
herrslyktadeu ändå måste vara en sådan familj
inpyrd i blodet. Övrigt äro de i allt olika varann
dra, men i lusten att herska äro de sig lika, det
är det allherstans draget.

Vi ha Gerdas här sedan i Fredags, så att det
just inte blir något arbete för mig. Det har va-
rit så mycket tillställningar, alltså kom kom.
På Fredag var vi till justmästar Schultströms på
föreläsningskalas. Det är något obekvämligt i bjöd-
ningsväg, det kommer hela Luterwik, prästen
och hela skollärarkåren (15 personer) mejerimannen och
barnmorskan, bryggfaktar Rydstedt, handelsmännen
och några bondgubbar och så Thölers och vi, och
Thölers har vi hos sig två gamla prästnar, som
ha suttit där halva vintern och rytt på Margits
utskyrrel. De äro gamla och raka och ha stora
myrvisiga läppar, två prästlötlrar från Västergötland
som nu ha i ett par små rum i Skåpde. De äro
mellan 60 och 70 år gamla och de äro så rikliga så.

Och så var där en dotter av det fattiga Luterwik,
som har gjort likaså stor lycka i världen, som nå-
gon sin vägen Luterwiksbo har gjort, en skomaker-
dotter, som har blivit gift med en handlande i Fry-
kersborgskåren och som nu var rik och hade väning
på åtta rind och en handelsansättning på flera

gömm och för utspäddhet
Toller för besvärerna följande
Högst för högtidligt
hundra tusen kr. om året och somer vid universitetet

och talöfningar från den firaste sytelieru i Karlstad
och de bästa kor och de bästa hästar, ja, vi kunde oss
liknare förblekade allihop. Och sedan ha vi allihop
nyttigt av hennes historier och förömnat oss över detta
folkets otroliga förmåga att culla herrskapen.

På söndagen voro vi i Nykarleby, där Werner predikade
och sedan begro Alsteren. För högtidlighetens skull
hade de kallat ner en musikdirektör Kallin från Stock-
holm, som också han är härifrån Euterwitz, född i
en fattig stuga här och av den gamla spelmannsalä-
sten, som av ålder har pulvriserats här i socknen, (se
Bröllopsmarschen) ^{i en saga om en saga.} han var en så vacker och snäll
och hjärtlig man med en förtjusande röst. Glan var
inte lycklig alls, hurså. Men säkert är det något
egentligt i luften här. Den är ju så härlig. Den
föder en energi, som bryter fram bara man kommer
ut i världen. Klädderna ligger där i slala.

Glan på mammas födelsedag hade vi bara ett förmedlings-
Bopperep, någode oss inte på mer. Glan är mycket
dubblig. Dit kort blev inte framfört på
rätt dag. Jag skulle helna och tveka. Mamma fick
12 brev och 17 kort. Glan var så nöjd och är riktigt
upprigad också idag.

Så skulle jag tala om att vi ha sålt tre ostar för
Tillsammans 12 kr. Skara förutringar om detta
kan bli någon framtid för syendamen. Om vi hade
gjort snör av detta, så hade vi bara fått 4 kr för lika
mycket mjölk.

Jag har verkligen fått blivna angående bok. Den
är så stor. Jag begriper inte hur jag skulle fö-
lämnad att ge mig till att läsa den. Det verkar i
mig när jag tänker på hur tråkig den kan vara.
"Det är så många böcker, som bli skrivna alldeles
onödigtvis" säger Gerda och det är väl där det ligger
men det kan ju hända, att dessa böcker är bra.
Jag änskar visst, att den måtte vara det.